

[OŹRZEDLE *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

sg N oźrzedl(e). ◇ A oźrzedl(e).

Sł stp: hożedle, ożegle, Cn brak.

Otwór w koszuli lub wierzchniej odzieży, przez który przesuwa się głowę; też obramowanie, kołnierz wokół tego otworu:

oźrzedle czego: Iáko oliwá wyborna na głowie śpływáiąca (ná) brodę Aharonowę/ która śpływa ná oźrzedle szat iego [*quodque descendit super oram vestimentorum eiu* Ktora też śpływa ná kráie odzienia ie^{go} *Leop*; Która śpływa ná kráie (*marg*) ábo ná bramy (–) odziénia iego *WujBib*]. *BudBib Ps 132/2 (Linde)*; Ad amorem distrahendum. Accipe camisiám eius femine [...] et minge per capucium eius alias przezsz oźrzedlŷe *GlosyKórn II 173*.

W porównaniu: Prze mnoŷstwo nocy choroby odmieniło się odzienie moje/ iáko oźrzedle ściśnęła mię fuknia moiá [*Sicut ora tunicae meae cinavit me*; á nieináčzey iáko kraniec około fzyie obthoczyli mie *Leop*; y iáko oboyczykiem száty opafáli mię *WujBib*] *BudBib Iob 30/18 (Linde)*.

Synonimy: kaplerz, kołnierz, kraniec, obojczyk.

MMk